

JUHÁSZ GYULA - TISZAI CSÖND

Hálót fon az est, a nagy, barna pók,
Nem mozdulnak a tiszai hajók.
Egyiken távol harmonika szól,
Tücsök felel rá csöndben valahol.
Az égi rónán ballag már a hold:
Ezüstösek a tiszai hajók.
Tüzeket raknak az égi tanyák,
Hallgatják halkán a harmonikát.
Magam a parton egymagam vagyok,
Tiszai hajók, néma társatok!
Ma nem üzennek hívó távolok,
Ma kikötöttünk itthon, álmodók!
Magam a parton egymagam vagyok,
Tiszai hajók, néma társatok!
Ma nem üzennek hívó távolok,
Ma kikötöttünk itthon, álmodók!
Álmodók

JÓZSEF ATTILA - ŐSZ

Tar ágak-bogak rácsai között
kaparásznak az őszi ködök,
a vaskorláton hunyorog a dér.

Fáradtság üli a teherkocsit,
de szuszogó mozdonyról álmodik
a vakvágányon, amint hazatér.

Itt-ott kedvetlen, lompos, sárga lomb
tollázkodik és hosszan elborong.
A kövön nyirkos tapadás pezseg.

Batyuba szedte rongyait a nyár,
a pirosító kedvü oda már,
oly váratlanul, ahogy érkezett.

Ki figyelte meg, hogy, mig dolgozik,
a gyár körül az ősz ólálkodik,
hogy nyála már a téglákra csorog?

Tudtam, hogy ősz lesz s majd fűteni kell,
de nem hittem, hogy itt van, ily közel,
hogy szemembe néz s fülembe morog.

